

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010339
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Jána Bednára., o odvolaní obžalovaného I.. V. R. proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/155/2019 zo dňa 01.07.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/155/2019 zo dňa 01.07.2020 vo výroku o treste zákazu činnosti.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u k l a d á obžalovanému I.. V. R., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na 1 (jeden) rok.

Výrok o uložení podmieneného trestu zostáva zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/155/2019 zo dňa 01.07.2020 bol obžalovaný I.. V. R. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01. 04. 2019 o 12.40 hod. v M. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. G. G evidenčného čísla M pričom pri prejazde križovatkou z vedľajšej cesty, ul. A. R., priamym smerom na ul. X.. I. porušiac ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nedal prednosť v jazde cyklistke I. G. prichádzajúcej z pravej strany po hlavnej ceste, po ul. W., odbočujúcej vľavo na ul. A. R., následkom čoho došlo k zrážke vozidla s bicyklom a následnému pádu poškodenej I. G. na vozovku, v dôsledku čoho utrpela podľa znaleckého posudku trojnásobnú zlomeninu ľavého členka s posunutím úlomkov s čiastočným vykĺbením nohy v ľavom členku, na ktoré zranenie bola liečená a práceneschopná nie menej ako 112 dní, t. j. do 21. 07. 2019.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na 12 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote odvolanie, doplnené jeho grafickým znázornením dopravnej nehody. V písomnom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje so

znením skutkovej vety v časti popisujúcej zrážku vozidla s bicyklom, ani následný pád poškodenej. Skutok takto znejúci nebol potvrdený dôkazmi.

Poškodená na hlavnom pojednávaní podľa obžalovaného vypovedala, že sa na nič nepamätá. Potvrdila, že bola vypovedať v prípravnom konaní na polícii, kde bola vypočutá dňa 17.07.2019, teda po viac ako 3 mesiacoch od dopravnej nehody. Je otázne, či si mohla priebeh dopravnej nehody pamätať. Tvrdila, že vozidlo sa pohlo, ale nevedela popísať ako. Vo výsluchu, keď popisovala svoj pohyb, nepovedala poškodená, že vozidlo do nej narazilo, ale sugestívne to povedal vyšetrovateľ. Tvrdila, že vozidlo jej narazilo do nohy počas odbočovania dávaného znamením, ale neupresnila, kedy odbočovala. Odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu, že za kľúčovú považoval výpoveď poškodenej. Podľa neho výpoveď poškodenej, čo sa týka nárazu do nohy, vyvrátil znalec z odvetvia chirurgie, ktorý potvrdil, že poškodená nemá žiadne poranenie svedčiace o náraze. Tieto poranenia sú druhotné, vznikajú po páde s podvrtnutím nohy. Vypočutí svedkovia, a to osádka smetiarskeho auta priebeh nehody nevidela, videla len poškodenú ako leží na vozovke.

Obžalovaný poukazuje tiež na to, že súd rozsudok oprel o jeho výpoveď z prípravného konania, kde sa mal podľa súdu priznať. Opäť zdôrazňuje, že sa pohl na križovatke potom, čo cyklistka prešla z jeho zorného uhla. On ju na hlavnej ceste videl a vyčkal, kým ukončí odbočovací manéver. Pokiaľ súd uznal výpoveď policajta C., ktorý vypovedal, že sa mal priznať, že „tukol do cyklistky“, taký dôkaz namieta, lebo po nehode bol v šoku a priebeh nehody si vôbec neuvedomoval. Súd vychádzal aj zo znaleckého posudku, ktorý bol na jeho podnet doplnený a ktorý nie je jednoznačný. Podľa pôvodného znaleckého posudku malo dôjsť ku kontaktu jeho vozidla s bicyklom poškodenej. Po doplnení znaleckého posudku znalec pripúšťa, že sa pohl do križovatky a poškodená nemusela byť v jeho zornom poli. On sám tvrdí, že poškodená spadla z bicykla bez toho, aby došlo ku kontaktu s jeho vozidlom. Poškodená mala spadnúť a ležať na ľavom boku najmenej 1 meter od vozidla a s vozidlom k nárazu nemohlo dôjsť, lebo by spadla na pravý bok. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, alternatívne, pokiaľ odvolací súd dôjde k inému záveru, navrhol znížiť mu trest zákazu činnosti, ktorý považuje za neprimerane prísny. Z grafického znázornenia vyplýva, že obžalovaný sa snažil dokazovať, že obžalovaný do poškodenej nemohol naraziť.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno sčasti považovať za dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní spisu zistil, že okresný súd vykonal potrebné dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým záverom a následne i záverom právnym. Krajský súd sa nestotožnil len s výškou uloženého trestu zákazu činnosti.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný v prípravnom konaní po troch mesiacoch po dopravnej nehode a pol druhu mesiaca po vznesení obvinenia v postavení obvineného uviedol, že keď z vedľajšej cesty vchádzal na hlavnú, zrazu uvidel cyklistku, s ktorou sa zrazil, resp. mierne ju „tukol“, na čo ona po dvoch metroch spadla na vozovku. V tejto výpovedi z prípravného konania teda pripustil kontakt s poškodenou. Neobstojí preto tvrdenie obžalovaného, že sa vyjadroval tesne po dopravnej nehode, keď bol v šoku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď, keď tvrdil, že do cyklistky nenarazil, dokonca auto ním riadené neprišlo s cyklistkou ani do najmenšieho kontaktu. On sa z vedľajšej cesty pohl až vtedy, keď mu cyklistka uvoľnila jeho jazdnú dráhu a až neskôr si všimol, že poškodená spadla na vozovku, preto jej obstaral potrebnú pomoc.

Táto obhajoba obžalovaného bola však vyvrátená výpoveďou poškodenej, ktorá má XX rokov a ktorá na hlavnom pojednávaní bezmála po 8 mesiacoch po dopravnej nehode uviedla, že sa na nič nepamätá, ale v prípravnom konaní zhruba 3 mesiace po udalosti jednoznačne uviedla, že obžalovaný do nej narazil v čase, keď odbočovala z hlavnej cesty na vedľajšiu a ukazovala zmenu smeru jazdy. Aj znalec z oblasti dopravy v znaleckom posudku, aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ustálil, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou došlo k nárazu vozidla do cyklistky. Tomuto zodpovedal aj namodelovaný pohyb účastníkov dopravnej nehody. Podľa znalca vozidlo riadené obžalovaným malo v čase nárazu rýchlosť okolo 6 km/h. Cyklistka má ťažisko vo výške asi 1 meter od zeme, náraz zrejme smeroval do pedálov a logicky musel byť orientovaný do ľavej časti bicykla, pričom došlo k

posunutiu kolies doprava a pád cyklistky potom musel byť na ľavú stranu. Znalec tiež uvádza, že počas kamerového záznamu vozidlo obžalovaného zastavilo na križovatke, potom sa do križovatky pohlo a zastalo v blízkosti miesta nárazu. Znalec vychádzal aj z dopravnej situácie, keď poškodená premávala po hlavnej ceste a odbočovala na vedľajšiu cestu, kde zastal obžalovaný. Ten sa potom pohol a došlo ku kontaktu s cyklistkou, a to na hlavnej ceste, ktorou sa pohybovalo. Záveru znalca neodporovali ani výpovede svedkov - zamestnancov technických služieb vyvážajúcich smeti, ktorí sa pohybovali po ceste, ktorou šla i poškodená.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru chirurgie je zrejmé, že poranenia, aké utrpela poškodená, vznikajú nepriamym mechanizmom. V prípade pádu dochádza k podvrtnutiu členka, kedy dôjde k roztrhnutiu väzov, následne zlomenine vonkajšieho členka a potom odlomeniu zadnej hrany kosti a zlomenine vnútorného členka. Vždy všetky tieto zlomeniny vznikajú naraz jedným mechanizmom. K tomu môže dôjsť, ak sa noha cyklistu zasekne v pedáli a cyklista padá alebo pri zaseknutí nohy v bicykli alebo pri náhlom páde alebo zostúpení z bicykla. Zo znaleckého posudku vyplýva, že nemohlo ísť o priamy náraz do nohy. Zranenia si podľa znalca vyžiadali dobu liečenia 112 až 160 dní.

Vychádzajúc z týchto dôkazov správne okresný súd ustálil, že obžalovaný prechádzajúci cez križovatku z vedľajšej cesty nedal prednosť cyklistke premávajúcej po hlavnej ceste a do tejto narazil, pričom jej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

Správne si počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu v § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke. Za prečin, ktorého sa obžalovaný dopustil je hrozené trestom odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Správne okresný súd vzhľadom na okolnosti prípadu, počínanie obžalovaného, ktoré mu možno pričítať k dobru, že sa postaral o poškodenú a zaujímal sa o jej zdravotný stav, bolo možné uložiť obžalovanému trest na samej spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. Prihliadajúc na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a okolnosti prípadu správne bol tento trest podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Obžalovaný sa dožadovoval nižšieho trestu zákazu činnosti a aj krajský súd má za to, že tento trest je neprimerane prísny. Obžalovaný sa doposiaľ javil ako disciplinovaný vodič, v minulosti sa dopustil len zanedbateľných priestupkov v doprave, v danom prípade nejazdil agresívne, pretože sa pohyboval len rýchlosťou okolo 6 km/h a len chvíľkovú zníženú pozornosť alebo oneskorenú reakciu na poškodenú jazdiacu po hlavnej ceste boli príčinou dopravnej nehody. Chvályhodné je aj počínanie obžalovaného po dopravnej nehode, keď zabezpečil potrebnú pomoc pre poškodenú. Následne sa zaujímal o jej zdravotný stav a navštevoval ju. Tento prístup obžalovaného zrejme motivoval poškodenú k tomu, že si neuplatnila ani náhradu škody vo forme bolestného. Vzhľadom na tieto okolnosti krajský súd preto zrušil výrok o treste zákazu činnosti a sám uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby v trvaní 1 roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.